

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 11/2567

นาย ล.โจทก์ นาง ส.จำเลย

กฎหมายที่เกี่ยวข้อง ป.พ.พ. มาตรา 150, พ.ร.บ.วิธีพิจารณาคดีผู้บริโภค พ.ศ. 2551 มาตรา 47, พ.ร.บ.วิธีพิจารณาคดีผู้บริโภค พ.ศ. 2551 มาตรา 48, ป.พ.พ. มาตรา 193/34

ย่อ / หลักกฎหมาย

ข้อตกลงเกี่ยวกับค่าจ้างตามสัญญาจ้างว่าความในชั้นบังคับคดีเป็นเรื่องการทำงานตามที่จ้างเพื่อบังคับคดีให้เป็นไปตามคำพิพากษา แม้กำหนดค่าจ้างอัตราร้อยละ 10 ของยอดหนี้ที่ได้รับในชั้นบังคับคดีก็มีข้อตกลงเอาส่วนแบ่งจากทรัพย์สินที่เป็นมูลหนี้พิพาทที่ลูกความจะได้รับเมื่อชนะคดี อันจะขัดต่อ พ.ร.บ.ทนายความ พ.ศ. 2528 และข้อบังคับสภาทนายความว่าด้วยมรรยาททนายความ พ.ศ. 2529 ทั้งไม่ใช่นิติกรรมที่มีวัตถุประสงค์ขัดต่อความสงบเรียบร้อยหรือศีลธรรมอันดีของประชาชน ป.พ.พ. มาตรา 150

คำพิพากษา

โจทก์ฟ้องและแก้ไขคำฟ้อง ขอให้บังคับจำเลยชำระเงิน 25,540 บาทพร้อมดอกเบี้ยอัตราร้อยละ 7.5 ต่อปี ของต้นเงิน 25,317 บาท นับถัดจากวันฟ้องเป็นต้นไปจนกว่าจะชำระเสร็จแก่โจทก์ จำเลยให้การ ขอให้ยกฟ้อง ศาลชั้นต้นพิพากษายกฟ้อง ให้โจทก์ใช้ค่าฤชาธรรมเนียมแทนจำเลย โดยกำหนดค่าทนายความ 3,000 บาท ค่าใช้จ่ายในการดำเนินคดีให้เป็นพับ โจทก์อุทธรณ์ ศาลอุทธรณ์ภาค 1 แผนกคดีผู้บริโภคพิพากษายืน ค่าฤชาธรรมเนียมชั้นอุทธรณ์ให้เป็นพับ โจทก์ฎีกา โดยศาลฎีกาแผนกคดีผู้บริโภคอนุญาตให้ฎีกา ศาลฎีกาแผนกคดีผู้บริโภควินิจฉัยว่า ข้อเท็จจริงที่คู่ความ มีได้โต้เถียงกันในชั้นนี้รับฟังเป็นยุติว่า ขณะเกิดเหตุโจทก์ประกอบอาชีพทนายความและดำรงตำแหน่งที่ปรึกษากฎหมายของสหภาพแรงงานองค์การค้ำของครูสภา จำเลยทำงานที่องค์การค้ำของสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมสวัสดิการและสวัสดิภาพครูและบุคลากรทางการศึกษา ซึ่งเป็นหน่วยงานในบังคับบัญชาของสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมสวัสดิการและสวัสดิภาพครูและบุคลากรทางการศึกษา (สกกศ.) เมื่อวันที่ 29 กันยายน 2552 จำเลยแต่งตั้งโจทก์เป็นทนายความยื่นฟ้องสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมสวัสดิการและสวัสดิภาพครูและบุคลากรทางการศึกษาต่อศาลแรงงานกลาง ให้ปรับเพิ่มอัตราค่าจ้างแก่จำเลยตามมติคณะรัฐมนตรี เป็นคดีหมายเลขดำที่ 1694/2552 ศาลแรงงานกลางมีคำสั่งให้รวมการพิจารณาคดีของจำเลยเข้ากับคดีหมายเลขดำที่ 1190/2554 ของศาลแรงงานกลาง คดีดังกล่าวศาลแรงงานกลางและศาลฎีกามีคำพิพากษาให้จำเลยกับพวกที่เป็นโจทก์ดังกล่าวเป็นฝ่ายชนะคดี ต่อมาวันที่ 6 กุมภาพันธ์ 2561 จำเลยได้รับชำระหนี้จากลูกหนี้ตามคำพิพากษาศาลฎีกาดังกล่าวแล้ว คดีมีปัญหาต้องวินิจฉัยตามที่โจทก์ได้รับอนุญาตให้ฎีกาว่า จำเลยต้องรับผิดตามสัญญาว่าจ้างโจทก์เป็นทนายความตามฟ้องหรือไม่ เพียงใด เห็นว่า แม้ข้อเท็จจริงเกี่ยวกับค่าจ้างว่าความในชั้นที่สอง ซึ่งเป็นค่าจ้างในชั้นบังคับคดีจะต้องรับฟังเป็นยุติตามคำพิพากษาศาลชั้นต้นว่า คู่สัญญาตกลงกันในอัตราร้อยละ 10 ของยอดหนี้ที่จำเลยได้รับในชั้นบังคับคดี โดยโจทก์ไม่อาจโต้เถียงข้อเท็จจริงเป็นประการอื่น เนื่องจากคดีของโจทก์ต้องห้ามมิให้อุทธรณ์ในปัญหาข้อเท็จจริง และโจทก์มิได้ยื่นคำร้องขออนุญาตอุทธรณ์ในปัญหาข้อเท็จจริงต่อศาลอุทธรณ์ภาค 1 ตามพระราชบัญญัติวิธีพิจารณาคดี

ผู้บริโศท พ.ศ.2551 มาตรา 47 และ 48 แต่เมื่อข้อตกลงเกี่ยวกับค่าจ้างส่วนที่สองเป็นค่าจ้างชั้น บังคับคดี อันเป็นเรื่องการทำงานตามที่จ้างเพื่อบังคับให้เป็นไปตามคำพิพากษาเท่านั้น มิใช่ ข้อตกลงที่โจทก์เอาส่วนแบ่งจากทรัพย์สินที่เป็นมูลหนี้พิพาทที่ลูกความจะได้รับเมื่อชนะคดี ข้อตกลงในส่วนที่สองจึงไม่ขัดต่อพระราชบัญญัติทนายความ พ.ศ.2528 และข้อบังคับของสภา ทนายความว่าด้วยมรรยาททนายความ พ.ศ. 2529 และไม่ใช่นิติกรรมที่มีวัตถุประสงค์ขัดต่อ ความสงบเรียบร้อยหรือศีลธรรมอันดีของประชาชนตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตรา 150 แต่อย่างใด ที่ศาลอุทธรณ์ภาค 1 วินิจฉัยว่าข้อตกลงเกี่ยวกับค่าจ้างตามสัญญาจ้างว่าความ ส่วนที่สองตกเป็นโมฆะนั้น ศาลฎีกาไม่เห็นพ้องด้วย ฎีกาของโจทก์ข้อนี้ฟังขึ้น คดีมีปัญหาต้อง วินิจฉัยต่อไปว่า ฟ้องโจทก์ขาดอายุความหรือไม่ ข้อเท็จจริงฟังได้ว่า คู่สัญญาตกลงให้จำเลยชำระ ค่าจ้างว่าความส่วนแรกเมื่อเริ่มต้นฟ้องคดีเป็นต้นไปจนกว่าคดีแล้วเสร็จ เมื่อสัญญาจ้างว่าความ เป็นสัญญาจ้างทำของ สิทธิเรียกร้องของโจทก์จึงมีกำหนดอายุความ 2 ปี ตาม ประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตรา 193/34 (16) และให้เริ่มนับแต่ขณะที่อาจบังคับ สิทธิเรียกร้องได้เป็นต้นไปตามมาตรา 193/12 เมื่อศาลฎีกามีคำพิพากษาอันถึงที่สุดเมื่อวันที่ 1 กันยายน 2557 ในคดีที่จำเลยว่าจ้างโจทก์เป็นทนายความฟ้องสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริม สวัสดิการและสวัสดิภาพครูและบุคลากรทางการศึกษาให้ชำระเงินแก่จำเลย สิทธิของโจทก์ที่จะ เรียกค่าจ้างย่อมเกิดขึ้นทันทีนับแต่วันที่ศาลฎีกามีคำพิพากษา เมื่อโจทก์นำคดีมาฟ้องเมื่อวันที่ 14 พฤศจิกายน 2562 เกินกว่า 2 ปี นับแต่วันที่ศาลฎีกามีคำพิพากษา ฟ้องโจทก์ในส่วนค่าจ้างว่าความ ส่วนแรกจึงขาดอายุความ แต่ค่าจ้างว่าความในส่วนที่สองที่ตกลงให้โจทก์คิดค่าจ้างว่าความ อัตราร้อยละ 10 ของยอดเงินที่จำเลยได้รับนั้น คู่สัญญาตกลงชำระค่าจ้างเมื่อคดีถึงที่สุดโดยจำเลย ชนะคดีและได้รับเงินครบถ้วนแล้วในชั้นบังคับคดีและต้องชำระภายใน 15 วันนับแต่วันที่ได้รับ ชำระเงินครบถ้วน เมื่อจำเลยได้รับชำระเงินจากสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมสวัสดิการและ สวัสดิภาพครูและบุคลากรทางการศึกษาครบถ้วนในวันที่ 6 กุมภาพันธ์ 2561 และนับจากวันดังกล่าวถึงวันที่โจทก์ฟ้องจำเลยยังไม่เกินกว่า 2 ปี ฟ้องโจทก์สำหรับค่าจ้างว่าความส่วนที่สองจึงไม่ ขาดอายุความ ดังนั้น จำเลยในฐานะคู่สัญญาฝ่ายผู้ว่าจ้างจึงต้องรับผิดชอบชำระค่าจ้างว่าความ ส่วนที่สองเป็นเงิน 15,317 บาท ให้แก่โจทก์ เมื่อโจทก์มีหนังสือทวงถามให้จำเลยชำระหนี้ภายใน 7 วัน นับแต่วันได้รับหนังสือทวงถามและจำเลยได้รับหนังสือของโจทก์เมื่อวันที่ 2 ตุลาคม 2562 จำเลย จึงต้องรับผิดชอบชำระเงินพร้อมดอกเบี้ยผิดนัดนับแต่วันที่ 10 ตุลาคม 2562 เป็นต้นไปจนกว่าจะ ชำระเสร็จแก่โจทก์ ฎีกาของโจทก์ฟังขึ้นบางส่วน ส่วนข้อต่อสู้ของจำเลยฟังขึ้นบางส่วน พินิจพิพากษา กลับ ให้จำเลยชำระเงิน 15,317 บาท แก่โจทก์ พร้อมดอกเบี้ยอัตราร้อยละ 7.5 ต่อปี นับแต่วันที่ 10 ตุลาคม 2562 จนถึงวันที่ 10 เมษายน 2564 และชำระดอกเบี้ยอัตราร้อยละ 5 ต่อปี นับตั้งแต่วันที่ 11 เมษายน 2564 เป็นต้นไปจนกว่าจะชำระเสร็จแก่โจทก์ อัตราดอกเบี้ยตั้งแต่วันที่ 11 เมษายน 2564 เป็นต้นไป นั้น ถ้ากระทรวงการคลังปรับเปลี่ยนอัตราโดยตราเป็น พระราชกฤษฎีกาเมื่อใด ก็ให้ใช้อัตราดอกเบี้ยที่ปรับเปลี่ยนไปบวกด้วยอัตราเพิ่มร้อยละ 2 ต่อปี แต่ ทั้งนี้ต้องไม่เกินอัตราร้อยละ 7.5 ต่อปี ค่าฤชาธรรมเนียมทั้งสามศาลให้เป็นพับ

องค์คณะ

ประชา งามล้ำวง · ชาญณรงค์ ปราณีจิตต์ · ดุสิต ฉิมพลี

ข้อความคำพิพากษาเป็นของศาลฎีกา · ที่มาของข้อมูล: deka.supremecourt.or.th · <https://www.thaideka.online/>

